

online
KUNST
magazine

uitgave 10 - 2019

Zadkine aan Zee

Er stroomt een rivier door deze handgemaakte houten tafels

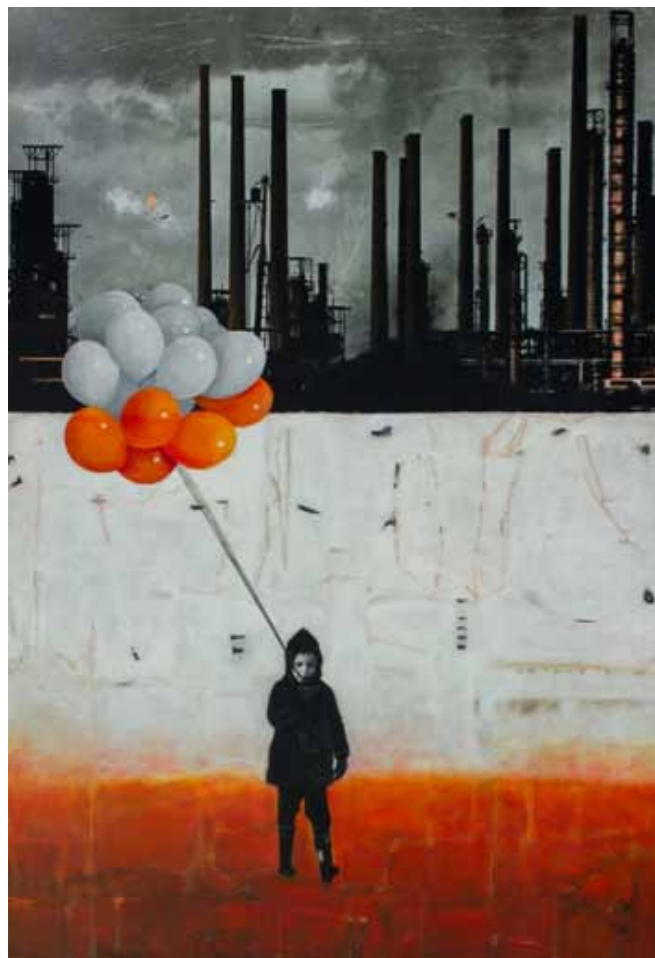
Niet op zichzelf maar onderdeel van een schilderkundige traditie

10 Zadkine aan Zee

28 Niet op zichzelf maar onderdeel van een schilderkundige traditie

4 Db Waterman

28 'Menslief, ik hou van je'

6 De droom van Siska van de Keere

online KUNST magazine

onlinekunstmagazine is een initiatief van Artvices. Zij wil kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine, het onlinekunstboek en de App *onlinekunstenaars*.

onlinekunstmagazine verschijnt vier keer per jaar.

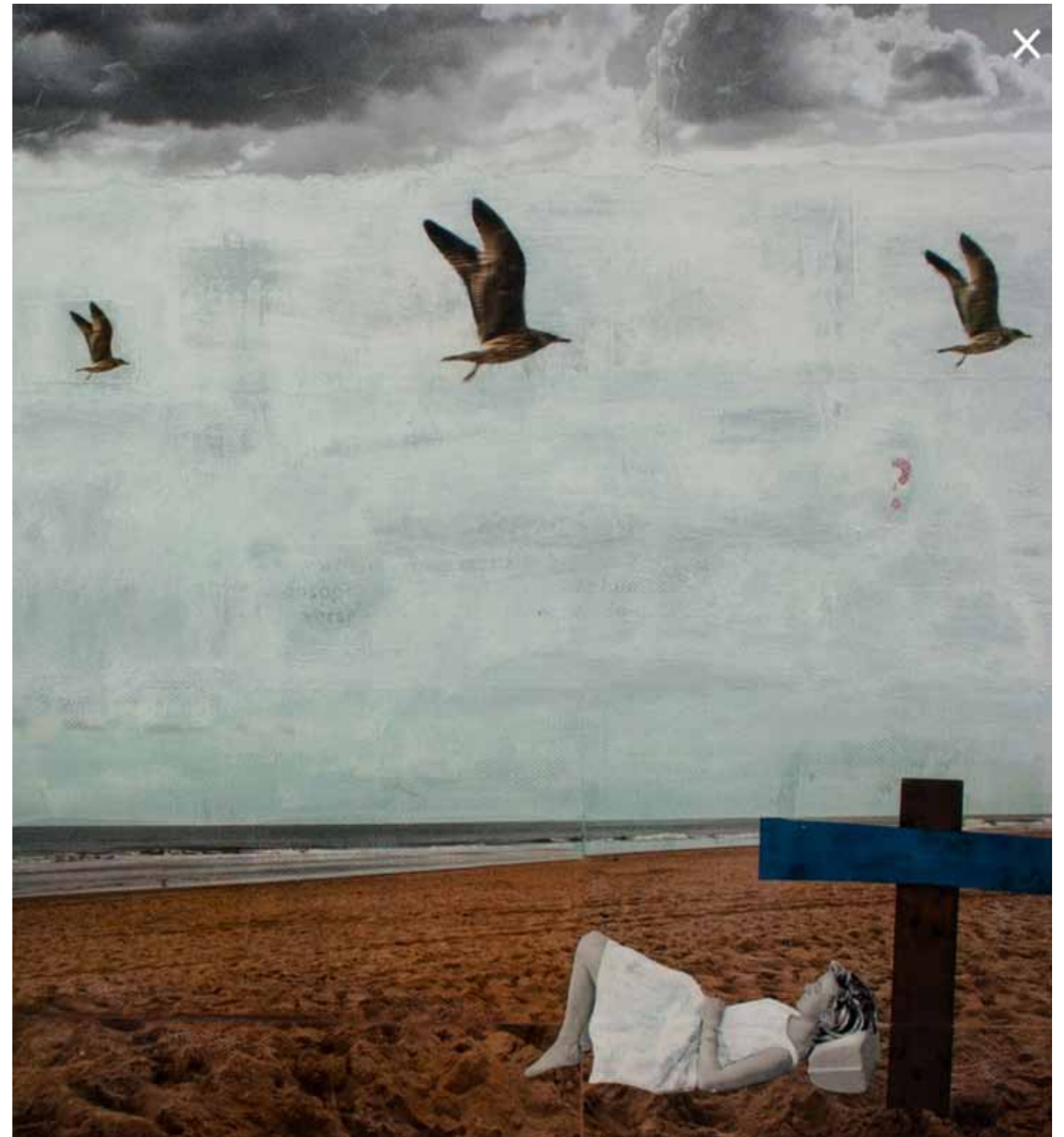
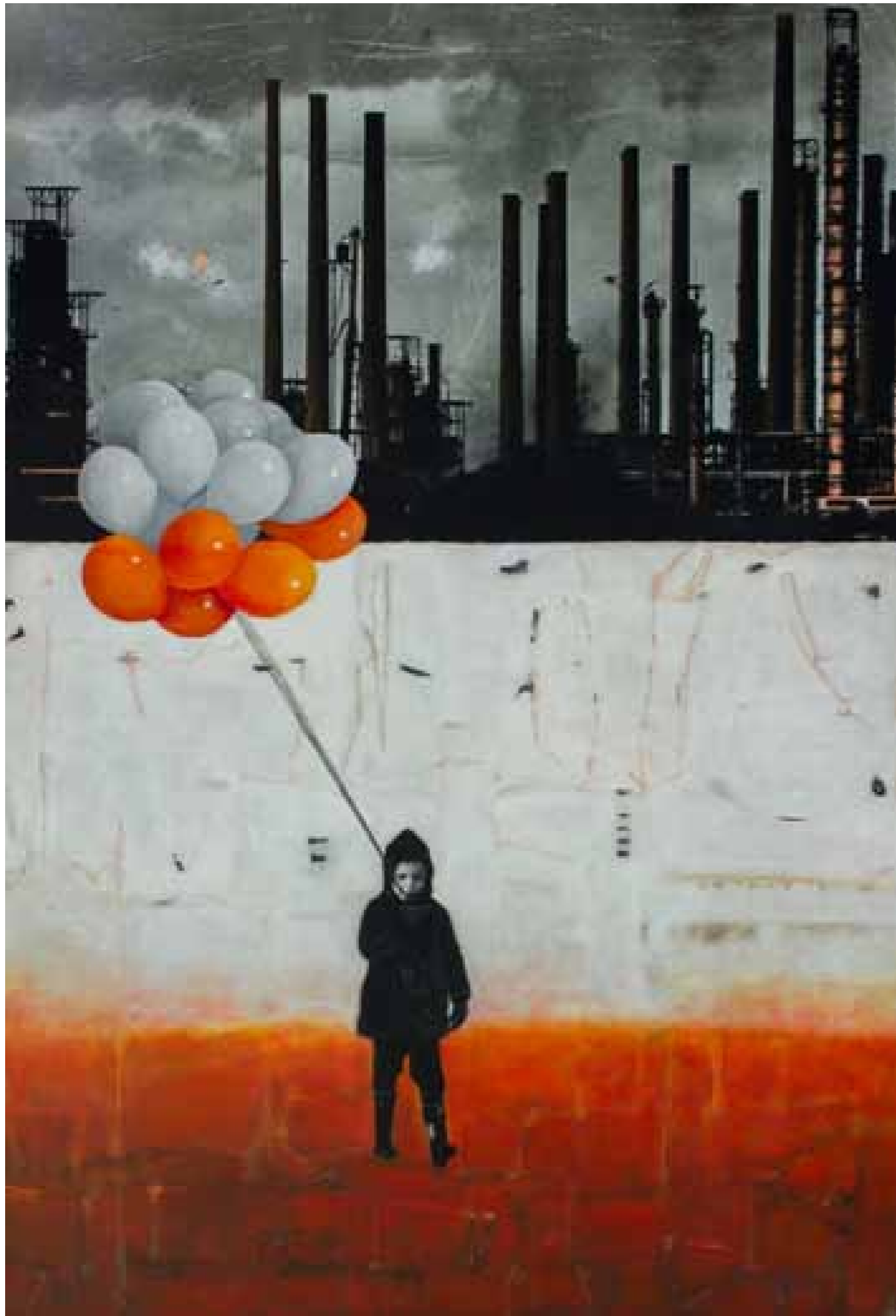
Aan dit nummer werkten mee:
Db Waterman
Kathleen Ramboer
Lux Buurman
Angelica Obino
Arnoud van der Valk
Elisabeth Welbergen
Frans Bannink
Museum More (Gorssel)
Roel Elbers
Paradijsvogels Magazine
Eduard F.R. Frieser

Survival
Dit kunstwerk is van Astris Ufkes. Info: [klik hier](#)

INHOUD

- 4 Db Waterman
- 6 De droom van Siska van de Keere
- 8 De rode draad in dit kunstwerk is... de rode draad
- 10 Zadkine aan Zee
- 12 Er stroomt een rivier door deze handgemaakte houten tafels
- 14 De innerlijke polder
- 18 Dit zijn toch echt eetbare kunstwerken
- 22 Eugan Uglow
- 24 onlinekunstboek 2018
- 26 'Menslief, ik hou van je'
- 28 Niet op zichzelf maar onderdeel van een schilderkundige traditie
- 30 'Schilderkunst is literatuur voor veel mensen die niet willen lezen maar willen zien'
- 32 Bizarre beelden
- 34 Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

Db Waterman

Ik herinnerde me dat ik als jong meisje, graag foto's knipte uit tijdschriften om mijn schoolagenda's, boeken en zelfs mijn slaapkamer deur te beplakken. Voeg daarbij de fascinatie die ik altijd heb gehad voor muren vol met oude affiches, afbladderende verf, scrappy billboards en verweerde verf. Geheel onbedoeld vond ik een nieuwe manier van werken, waarin ik me plezierig en comfortabel thuis voel. Wat begon als het kopiëren van oude muren met versleten posters is uitgegroeid tot een groot aantal series met nieuwe visuele verhalen. Elke laag papier, olie, acryl, potlood, krijt, balpen, waterverf, inkt, houtskool en alles wat ik gebruik, blijft zichtbaar in het kunstwerk.

Meer info: [klik hier](#) of www.dbwatermanart.com

De droom van Siska van de Keere

Scheppen met de handen was een jeugdige droom van Siska van de Keere. Haar ouders dachten aan een andere opleiding. Decennia later creëert Siska van de Keere toch beelden van olifanten in haar eigen atelier te Parike, de Vlaamse Ardennen.

Tekst en fotografie: *Kathleen Ramboer*

Hoe is het allemaal begonnen?

Schilderkunst was mijn eerste liefde. Later volgden creaties in papier maché en Powertex. Ik ben een autodidact. Mijn wijsheid haal ik uit boeken. Ik volgde wel 5 jaar les bij Françoise Busin; leerde opbouwen met klei, glazuren, werken met oxides, pigmenten. Na deze leerschool ging ik in mijn eenjje aan de slag.

Vanwaar de fascinatie voor de olifant?

Naast imposant is een olifant ook een familiedier. Hun sociale gedrag is heel bijzonder. Een matriarche neemt de leiding. Het mannetje leeft solo en zoekt de familie op om te paren. Ze zijn uiterst vredelievend.

Ik boetseer niet de Aziatische wel de Afrikaanse olifant. Deze is imposanter, majestueuzer en heeft meer karakter. Ik kan meer van mezelf in een Afrikaanse olifant leggen.

Hoe bekom je de vele mooie kleurschakeringen?

Pigmenten zorgen voor kleur. Er moet snel gewerkt worden want op de nog natte klei breng ik met een glazuurborstel de pigmenten aan. What you see is what you get. De kleuren veranderen niet meer.

Belandt er soms een olifant in de prullenbak?

Slechts 2 maal is de oven ontploft. Er zat lucht tussen de lagen. Ik gebruik steeds dezelfde chamotteklei, ruwe klei met kleine steentjes in verwerkt. Ik ken de klei door en door. Dat vermindert het percentage mislukkingen.

Wat is je het meest bijgebleven van je ganse carrière?

De dag dat kunstenaar Panamarenko een olifantenbeeld kocht op een tentoonstelling. Panama-

renko kwam toen over als een minzaam man. Zijn partner Eveline Hoorens schreef een tekst in mijn gastenboek. Panamarenko ondertekende.

Welk publiek wil je bereiken? Artlovers? Dierenliefhebbers?

Ik richt me vooral tot kunstliefhebbers en mensen die beseffen dat de wilde olifant bedreigd is. Het aantal olifanten is de laatste jaren drastisch afgenomen door illegale handel in ivoor en stroperij. Samen met Siska hopen we dat de olifant niet alleen verderleeft in haar beelden maar zeker ook in de wildernis.

Locatie foto's kunstgieterij De Clercq – Ginsberg
www.bronsgieterij.be
 facebookpagina <https://www.facebook.com/siska.vandekeere>
 Siska.van.de.keere@telenet.be

De rode draad in dit kunstwerk is... de rode draad

Draden, draden en nog eens draden ... rode wel te verstaan. De rode draad in dit kunstwerk van de Japanse kunstenaar Chiharu Shiota is ... de rode draad. Een onwaarschijnlijk ingewikkeld web zonder zichtbaar begin of einde vormt een heel verrijnd geheel waar je naar wilt blijven kijken. De installaties van Chiharu verwijzen vaak naar grote thema's als het leven, identiteit en herinnering.

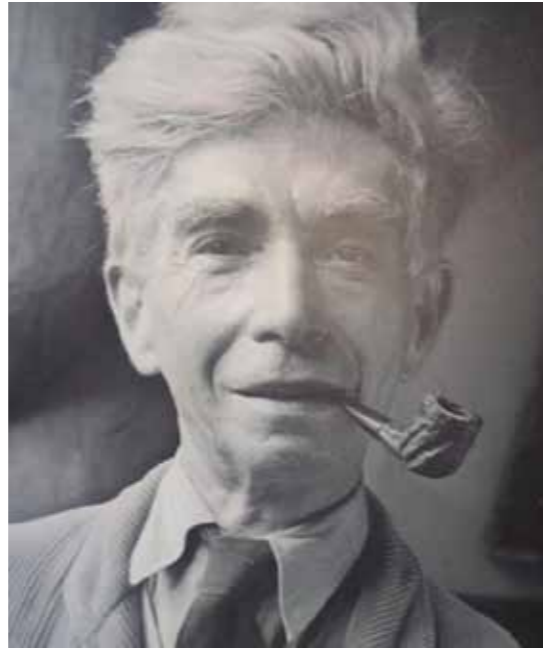
Chiharu (1972, Osaka) bracht een ware sensatie teweeg met haar installatie *The Key in the Hand* tijdens de Biënnale van Venetië in 2015. Haar werk

stond destijds in de top 5 tentoonstellingen van *The Guardian* en op de cover van *The New York Times*. Chiharu werkt vaak met tien medewerkers ongeveer 12 dagen aan het opstellen van deze gigantische web-installatie. Tentoonstellingsruimtes, zoals ook die van Het Noordbrabants Museum destijds, worden overspannen met een voor die ruimte op maat gemaakt net, waarna de draden van wel 2000 bollen wol worden vastgemaakt met ruim 10.000 nietjes.

Bron: *Paradijsvogels Magazine* | 2019

Zadkine aan Zee

Tekst: *Liesbeth Welbergen*

Onlangs bezocht ik de Expositie Zadkine aan Zee in het Museum Beelden aan Zee te Scheveningen. Ossip Zadkine, geboren als Yossel Aronovich Tsadkin was een Franse beeldend kunstenaar van Wit-Russische afkomst, vooral bekend als beeldhouwer maar hij laat ook een mooi oeuvre aan gouaches en litho's na.

Zijn eerste werken kenmerken zich door het intuïtieve stijl en het materiaal, hout zowel als steen, liet hij zoveel mogelijk intact.

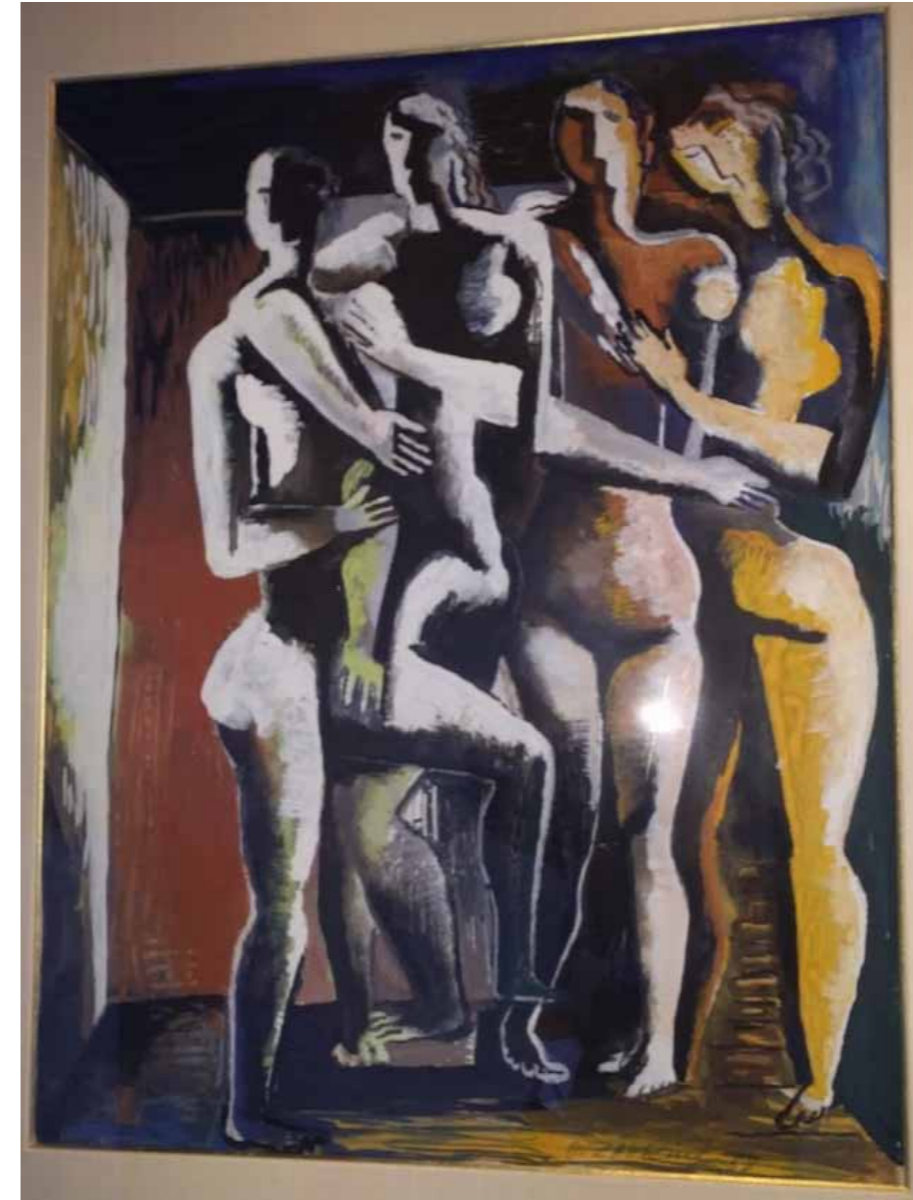
Hij omarmde het Kubisme met gesloten vormen dat later opener werd met een barokke expressiviteit.

Het meest bekende beeld in Nederland is 'De verwoeste stad', een beeld geschonken aan de door het bombardement geteisterde Rotterdam na de oorlog.

Meer dan honderd beelden waren er, indrukwekkend om tentoongesteld te zien in een prachtige ruimte, evenals zijn schilderijen.

De documentairefilm die draaide gaf een mooie kijk op zijn leven en werken waaruit ook bleek dat hij Nederlandse vrienden had en dus ook vaak in ons land verbleef.

Kortom een fantastische expositie waar beelden meer zeggen dan woorden, dus hiervan een kleine impressie!

Er stroomt een rivier door deze handgemaakte houten tafels

Greg Klassen is een Amerikaanse designer en meubelbouwer. Echter maakt hij geen "normale" houten tafels. De tafels die Greg maakt hebben namelijk een unieke twist. Bij de meesten stroomt er een blauwe rivier van glas doorheen en dat geeft een heel bijzonder effect.

De rivier als grote inspiratiebron
Greg woont bij de Pacific Northwest in een natuurgebied met spectaculaire bossen, bergen, meren en rivieren.

De Nooksack rivier stroomt vlak onder zijn studio door en is de zijn grootste inspiratiebron samen met zijn vrouw en kinderen. Greg heeft ooit een theologie diploma gehaald, voordat hij de boeken inruilde voor schuurpapier. Daarna heeft hij meubelontwerp en fijne houtbewerking gestudeerd bij de Californische kust en later in een Zweeds dorpje, waar hij van twee belangrijke meubelmeesters leerde.

Als je doet wat je leuk vindt, hoef je nooit te werken
Greg doet al het werk alleen en al zijn stukken zijn handgemaakt. Zoals elke boom in het bos anders is, zo zijn ook al zijn meubels verschillend. Hij begint met een boom en eindigt met toegepaste kunst. Greg vindt het prachtig om een afgedankte boom enen tweede leven te geven. Hij gebruikt dus alleen duurzame materialen en zaagt dus zelf geen bomen om! Hij vindt de natuurlijke wereld mooi zoals die is en hij kan zich niet voorstellen om ooit nog iets anders te doen.

Bron: Paradijsvogels Magazine | 2019

De innerlijke polder

*Is het dat wat ik niet weet
het beter met mij voor heeft?*

Tekst en fotografie: Angelica Obino

"Ik weet niet of een kunstenaar ben"; zegt Ann Hoogendoorn in haar huis dat tevens geheel atelierwoning met kleine expositiehuur aan de rand van het dorp Ooij.

Mijn atelier is mijn tempel, mijn werken meditaties en mijn tuin is mijn dankbaar gebed; Als altaar heeft zij onder andere haar ezel en werktafel, als ze maar aandachtig naar binnen gekeerd kan zijn. Ze leidt in mijn ogen een zuiver Contemplatief Creatief leven. (niet haar mening maar mijn observatie) In mijn ogen is een kunstenaar, iemand die niet anders wil; het is geen trucje vinden we beiden. Ann heeft een enorm gevoel voor vorm en kleur (en dit in een onlosmakelijk verband en volgorde) Ze is een tovenaars met de ruimte. Ruimten in haar werk vloeien in elkaar over. Je vraagt je voortdurend af of iets hol of bol is of dat de vogel groter is dan het torenhuis en of er die lijnen voor diepte dienen of dat het scheidlijnen zijn.

Je mag zo niet perspectief tekenen zegt Ann maar ze luistert dan ook niet altijd naar wat ze heeft geleerd, maar het vervloeit en boeit en dat wat niet kan blijkt opeens zelfs door de klassieke schilder kunst docente bewonderd te worden.

Nadat Ann na haar afstuderen zich een jaar had opgesloten in een atelier om zichzelf te bewijzen (overtuigen) dat ze iets kon schilderen resulteerde dit in een expositie waarbij die klassiek docente tegen haar zei na lang stilzwijgen: "ik weet niet wat je doet maar het klopt wel".

Het durven laten ontstaan en daarin niet terugdeinzen. Niet alles is leerbaar in de schilder en teken kunst; maar het komt samen met de technieken en wetenschappen tot iets wat onnoembaar is en dat ook moet blijven.

IS HET DAT, WAT IK NIET WEET, HET BETER MET MIJ VOOR HEEFT; ontdekte ze pas gisteren op een van haar vinyltjes: 'weer een geschenkje wat haar voedt.

Met tekenen kan je een verbinding maken tussen de linker en rechter hersenhelft, en je verbonden voelen. Ergens tussen die linker en rechterkant ontstaat een brug. Wat en wie staat er op de brug van alle twee verbindingen te voelen. Al ons denken, heel dat kritische, drukke hoofd al die gedachten worden dan als het ware ontdaan van hun zwaarte; geleefd en gevuld met rust en harmonie. Ja, voor tekenen heb je beide hersenhelften nodig; Jij staat al op de brug dan en het is aan jou of je exact gaat tekenen en/of je meer intuïtief te werk gaat. Ze loopt dan van links naar rechts over de brug en creëert een evenwichtsgevoel in haar werk. We hebben het over haar huidige werk dat gebaseerd is op kleine 12x 12 cm vinyl tegeltjes ze zijn misschien wel Ann haar beste leermeesters. Ze kan er altijd naar terug en weer door verder. Door de jaren heen zijn er verschillende series gemaakt.

De onderschets wordt met draad geplakt, van waaruit ze gaat werken. Het festonneren is het eindritueel om deze kleine museale werken van een kader te voorzien.

Op haar website kun je er velen bewonderen; ze werkt nu vanuit 6 waarvan er nog 4 over zijn de andere 2 zijn verkocht. Het Vinyl is het contact met haar innerlijke wereld; Het is materiaal en

schilderen en teken is mijn medium volgens Ann. Zij ervaart soms dat de wereld het contact met innerlijk kwijt is. Ooit begon ze met deze vinyltjes omdat een docent de opdracht gaf om jezelf te stimuleren te zoeken naar de (mogelijke) drijfveren achter je eigen beelden. Bijvoorbeeld naar wat je in je leven verzamelt hebt, waarom je het bewaard hebt.

En zo kwam Ann aan de pot gekleurde draadjes die in haar werk verwijzen naar haar handwerk en handvaardigheid. Iets wat (veel) vrouwen wel doen (en de meeste)mannen niet. Iets waar vrouwen in de kunst niet om gewaardeerd worden maar als een man het toepast worden mannen juist wel erom gewaardeerd. Handwerk werd verguisd op de academie en daarom is die pot draadjes een ozo belangrijk eerbetoon daaraan.

Op straat kwam Ann veel afval tegen in de studentenbuurten waar ze leefde, zo ook stukken >>

vinyl die ze dan weer meenam naar huis en stukken uit knipte. Het is voor het eerst dat Ann nu teruggaat naar het kleine vinyl om vandaaruit een vernieuwd proces aan te gaan tot een groot schilderij. Het vergroten van dingen die ze in oude dummy's terugvond. 'Schilderde ik (onbewust) begin 2012 de Ooijpolder al op vinyltegeltjes voor ik hier ooit geweest was en kwam wonen?' Het blijft me fascineren en inspireren hoe het werkt met dromen, verbeelding, ingevingen, intuïtie...you name it. Ik las dit al in een boekje van Gregg Furth en tijdens mijn opleiding kunstzinnige counseling; "een tekening kan een opening zijn naar je innerlijk" Ik schreef al langere tijd haiku's en ik liet de kleine Ana geboren worden, maar ik vraag mij af of ik eigen werk maakte vanuit een voorspellend karakter waarvan ik geheel onbewust was. De tijd verdraagt geen grote stappen en toch heeft

Ann in haar werk een voorspellend beeld geschetst en geschilderd. Niemand weet waartoe dit gaat leiden en er zijn geen verklaringen waarom lange tijd voordat zij zich in de Ooij neervlijde zij al landschappen schilderde die haarfijn naar deze contreien verwijzen. De Ganzen die overvliegen, de lentesneeuw (een witte vlokken afscheiding als zaden van bomen in het voorjaar). Uit die landschappen ervaar je als kijker een onderzoek naar grenzen en het opzoeken van de innerlijke ruimte. Ann heeft als drijfveer meer geïnteresseerdheid in het innerlijk dan het uiterlijk. Een bizarre contradictie voor een uitermate figuratief abstracte schilderwijze. Maar in principe spreekt er een enorme esthetische interesse uit haar werk en getuigt het van harmonie en kleurgevoel. Ann is bezig met hoever kan ik het vormgeven wat er intuïtief komt, veruitwendig ik vanuit de

inhoud. Ze bedenkt geen vorm en de bron van de inhoud is abstractie, een contemplatief mysterie; een vorm van verwondering; een verbondenheid met die innerlijke brug. Ze vraagt aandacht voor dit mysterie. Wat deze kunst is en vraagt om respect te hebben voor dat het zo mag blijven. "je innerlijk kompas volgen is je hoogste opdracht"; schreef ik (de schrijfster van dit artikel *) op mijn Facebook pagina hedenmorgen en Ann 's oog viel op deze quote en verteld dat dit een grote mate van acceptatie van ons vraagt. In haar werk ontstaat schoonheid zo en de symboliek is er zonder gedwongen keuzes; hij is. Ze zoekt niets en van haar is er ook geen reden om deze aanwezige beelden te duiden. Organisch ontstaan stenen, ramen, deuren. Iemand noemde haar eerste gebouw dat opdook in haar werk ooit "In de bunker zat geen deur...wel ramen. Als het al te realistisch wordt dan wordt Ann kriegel, er zit dan geen verwondering

meer in en het wordt een invuloefening en dat is geen mysterie maar te voorspelbaar. We spreken over onze keuze om naar de academie te gaan en zij beschrijft een tweetal momenten waarvan ze zeker wist dat het ging gebeuren en dat dit was wat ze wilde.

Op de dag dat ze zich ging inschrijven werd ze geconfronteerd met Jan Wolkers; Ze hoorde een uitspraak van hem terwijl hij met zijn handen aan het scheppen was." Ik heb het roestige ijzer van het Calvinisme om weten te smeden tot het goud van de vrijheid" Toen wist ze het zeker:" Dat wil ik ook!"

In diezelfde periode droomde ze over haar oom de beeldhouwer Ab Diekerhof (Arnhem, 31 augustus 1917 - aldaar, 1 december 1997) Ze logeerde als 16 jarige bij hem. En hij gaf haar dan een brood klei en deed de deur dicht van het atelier. Hij zei niks behalve "ga maar doen" en dan liet hij me vertellen Ann.

In de week voor ze naar de open dag van de Academie ging kwam de droom. Haar Oom Ab kwam in de droom op visite en zei " Doe nu maar, Ik blijf in de buurt."

Daar; zegt Ann; luister ik dus naar.

Ann Hoogendoorns werk zal te zien zijn rond de Pasen In de kleine expositieschuur Chambre d'Amis in Ooij.

OPEN op 19, 20, 21 en 22 April 2019 van 13 tot 17 uur.

PRINS HENDRIKSTRAAT 1,
6576 AD
OOIJ

Dit zijn toch echt eetbare kunstwerken

Siew Heng Boon

De Australische Siew Heng Boon heeft zich in zeer korte tijd bekwaamd in de kunst van het maken van prachtige 3D taarten met bloemen en andere decoraties. Dat je deze taarten ook kunt eten is bijna niet de geloven.

Haar werken lijken eerder op grote presse papiers dan op eetbare taarten. Maar niets is minder waar. De taarten van Siew zijn wel degelijk om op te eten ... als je deze mooie creaties tenminste durft aan te snijden. Hoe maak je 3D taarten met bloemen?

In een opgestijfde doorzichtige basis van gelatine of jelly gemaakt van zee-wierpoeder en met speciale gereedschappen en natuurlijke kleurstoffen creëert Siew met de hand verfijnde bloemen, blaadjes en bijvoorbeeld vissen. Bedenk daarbij dat zij vanuit de bodem, dus omgekeerd, te werk gaat. Met andere woorden: Siew ziet niet goed wat ze precies doet, maar het resultaat mag er zijn.

Frans Bannink

Hij schildert wat het hart hem ingeeft

Hoogdravendheid en vage motieven zijn hem vreemd. Enkel gedrevenheid en een ontembaar verlangen naar het 'Zuiden', in combinatie met een lichte zweem van romantiek en mystiek zijn de bouwstenen van z'n inspiratie. Een 'losse toets' en een onmiskenbaar kleurgebruik bepalen zijn stijl. In al zijn bescheidenheid en veelal gekweld door altijd maar weer die twijfel heeft hij moeite zichzelf aan te prijzen;.... Hij hoopt stilletjes dat men datgene in z'n werk ontdekt dat hij niet in woorden

kan uitdrukken. Hoewel autodidact is Bannink's streven naar erkenning al sinds de vroege jaren negentig van de vorige eeuw een rode draad in z'n kunstenaarsloopbaan en sinds 2010 maakt hij deel uit van 'O-Art',- een aantal kunstenaars die een naam hoog te houden hebben-, gevestigd aan de Jacob Catsstraat te Oldenzaal alwaar ook z'n atelier gevestigd is.

Meer info: Frans Bannink of www.galleryofartfb.nl

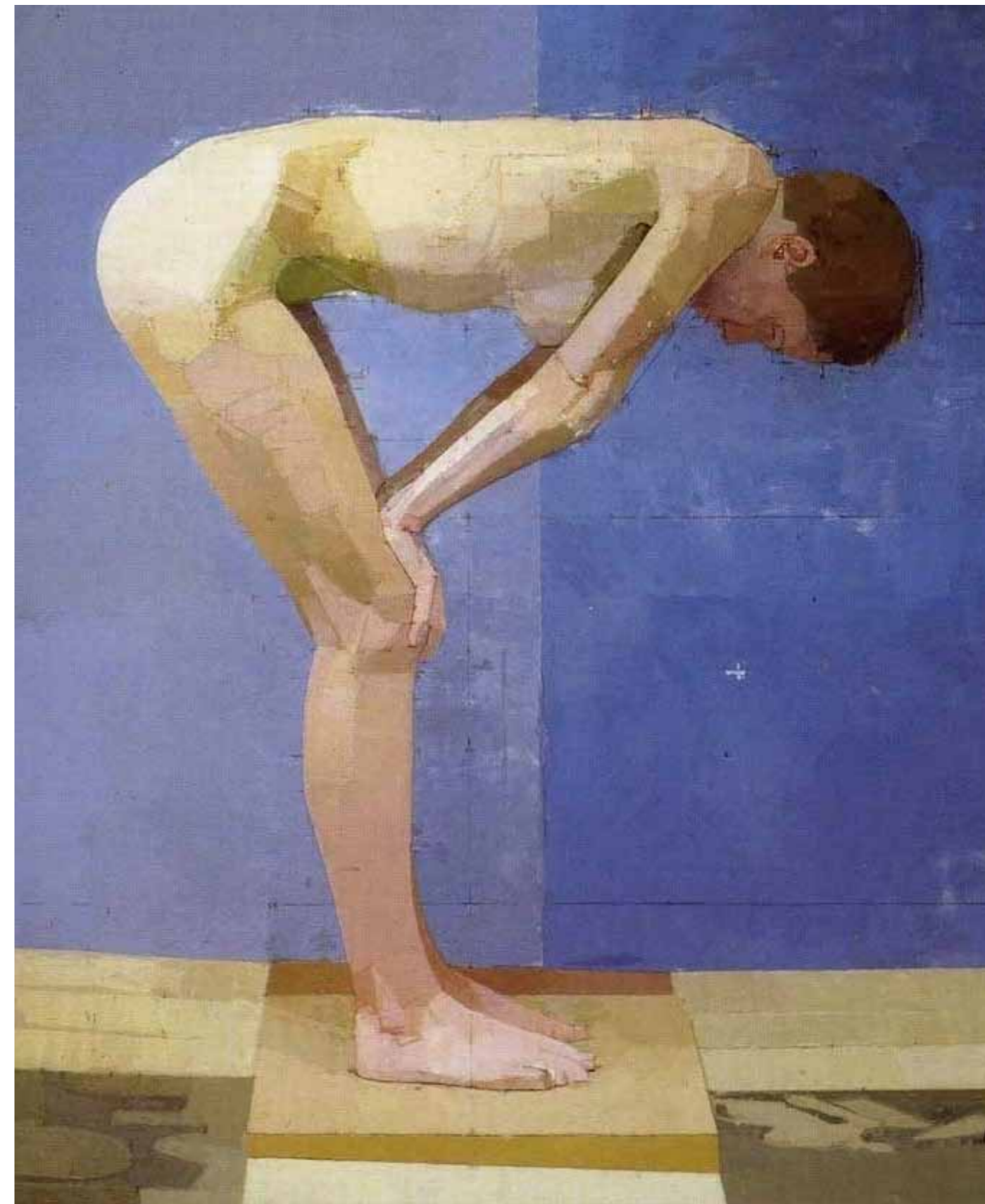
EUAN UGLOW | PAINTING PERCEPTION

De zomertentoonstelling van Museum MORE is gewijd aan de Britse grootmeester Euan Uglow (1932-2000). Een selectie van circa 50 naakten, portretten, stillevens, landschappen en 20 tekeningen zal een uniek inzicht geven in Uglows obsessieve zoektocht naar absolute perceptie. "Zijn radicale en experimentele oeuvre kan zich gemakkelijk meten met het werk van gevierde landgenoten Francis Bacon en Lucian Freud. Uglow hield echter graag afstand tot de kunstwereld - was niet uit op stardom - en bouwde een reputatie op als 'echte artists' artist'", aldus artistiek directeur Ype Koopmans. De kunstenaar werd bewonderd door collega's vanwege zijn 'gestructureerde schilderij-

en vol gecontroleerde en daarom krachtige emotie'. Euan Uglow werd onder andere bekend door verzamelaars als popster David Bowie en designer Paul Smith. En het feit dat één van zijn schilderijen nooit geëxposeerd mocht worden omdat de latere Mrs. Cherie Blair daarvoor naakt model heeft gestaan. De tentoonstelling is het eerste overzicht van Uglows schilderkunst buiten Groot-Brittannië.

Te zien in: Museum MORE in Gorssel van 26 mei t/m 1 september 2019.

Gastconservator is Feico Hoekstra in samenwerking met de Britse Uglow-expert Catherine Lampert.

online KUNST '18 boek

Presentatie van
117 deelnemende
kunstenaars aan
onlinekunstenaars.nl

In het onlangs verschenen onlinekunstboek 2018 presenteren zich 116 kunstenaars op de inmiddels vertrouwde wijze. Meer werk van hen en vele andere kunstenaars zijn te bekijken op het platform onlinekunstenaars.nl. Een platform wat zich mag verheugen in een groeiend aantal bezoekers en kopers.

Met het toenemen van de economische groei, wordt er weer meer geïnvesteerd in kunst. Kunst is vooral om van te genieten; waar een aankoop van aandelen nogal eens kan teleurstellen, zal dat bij een kunstwerk veel minder het geval zijn. Dit geldt voor de hele kunstmarkt, van klein tot groot. Alhoewel mijn overtuiging is dat kunst er voor iedereen is, hangt er om de kunstwereld altijd nog

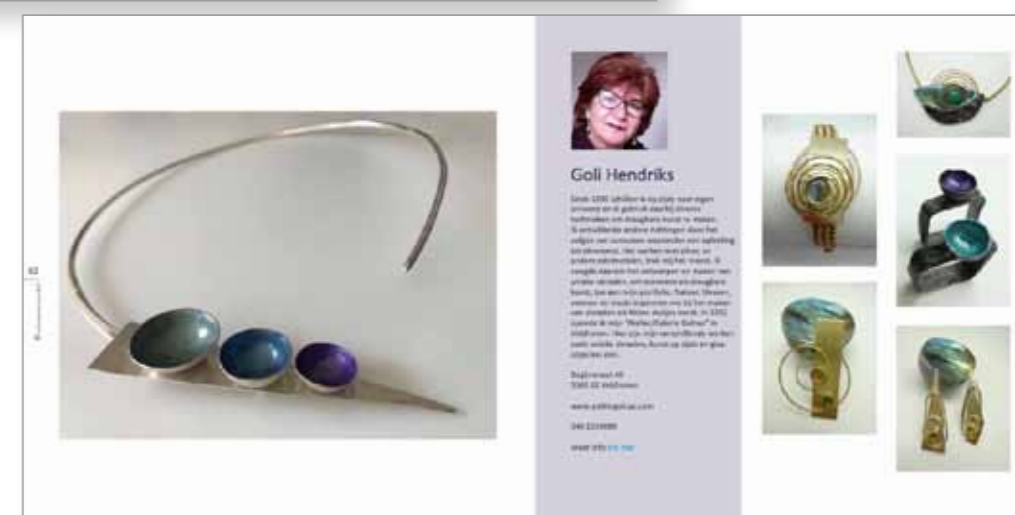
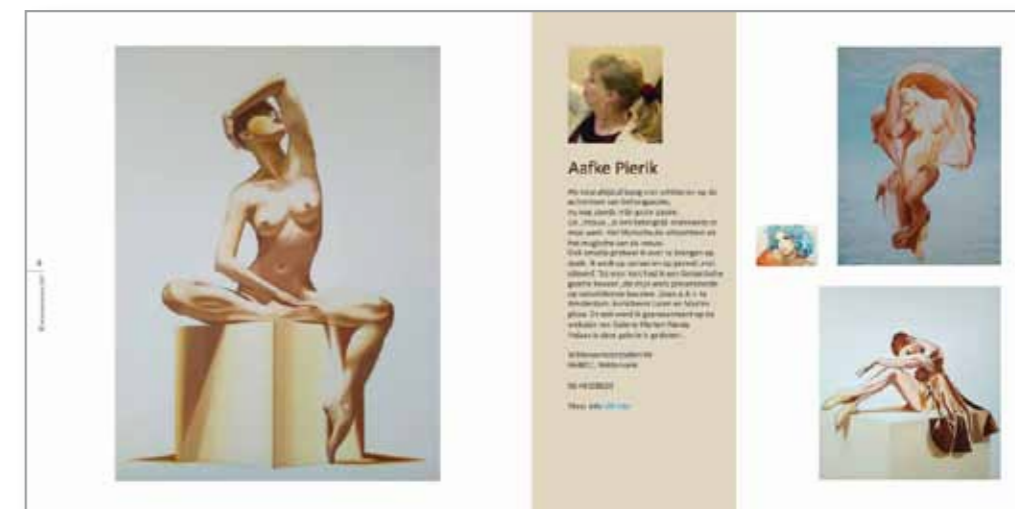
een elitaire en ondoorzichtige zweem. Middels het online platform, en de activiteiten daaromheen, zoals de jaarboeken en de kunsttijdschriften, breng ik verbinding tot stand tussen kunst, kunstenaars en kunstliefhebbers. Verbinding staat voor mij voor uitnodigen tot "kom er bij".

Niets elitairs, niets ondoorzichtig aan.

Integendeel, het platform, de kunsttijdschriften en jaarboeken zijn er om te delen, om te showen, om te verwonderen, om te genieten.

Dus... Deel! Show! Verwonder! En bovenal: Geniet!

[Klik hier](#) om het onlinekunstboek in te zien

'Menslief, ik hou van je'

(Citaat van Phil Bosmans)

Tekst: *Arnoud van der Valk*

Een interview met Margriet Boonstra, deelnemer aan de schildercursus "Van aquarel tot olieverf" aan de Volksuniversiteit in Zevenaar.

Margriet, je achternaam klinkt Fries, klopt dat?

Ja, helemaal. Ik kom uit een gereformeerd Frysk gezin, als vierde in een rij van vijf. Het tekenen zat me al direct in het bloed, ook van mijn zussen overigens.

Wat doet dat met je, dat schilderen en tekenen?

Het geeft veel voldoening om iets moois te creëren. En het brengt me rust en ontspanning. Op het middelbaar onderwijs was tekenen mijn favoriete vak en later op de HBO-Jeugdwerkzorg in Leeuwarden kon ik m'n creativiteit kwijt bij de muzische vakken.

Je schildert vaak gezichten van mensen zie ik.

Ja, dat klopt. Want naast werken met papier, verf en klei vind ik het heerlijk om met mensen te werken. Ik heb jarenlang intensief gewerkt met kinderen die om verschillende redenen een achterstand in ontwikkeling hebben. Daar kon ik mijn creatieve "ei" ook goed bij kwijt.

Heb je overwogen om mee te doen aan "Project Rembrandt"?

Haha, dat soort dingen zie ik altijd veel te laat! Ik schilder ook vooral voor mezelf. Jarenlang heb ik cursussen en workshops zoals aquarelleren en tekenen naar model gedaan. Een lange periode was ik zo druk met m'n werk dat hier niets meer van kwam, maar gelukkig ben ik bij de dinsdagavondgroep van Anita Salemink weer aan het schilderen geslagen. Dit keer met olieverf: heerlijk!

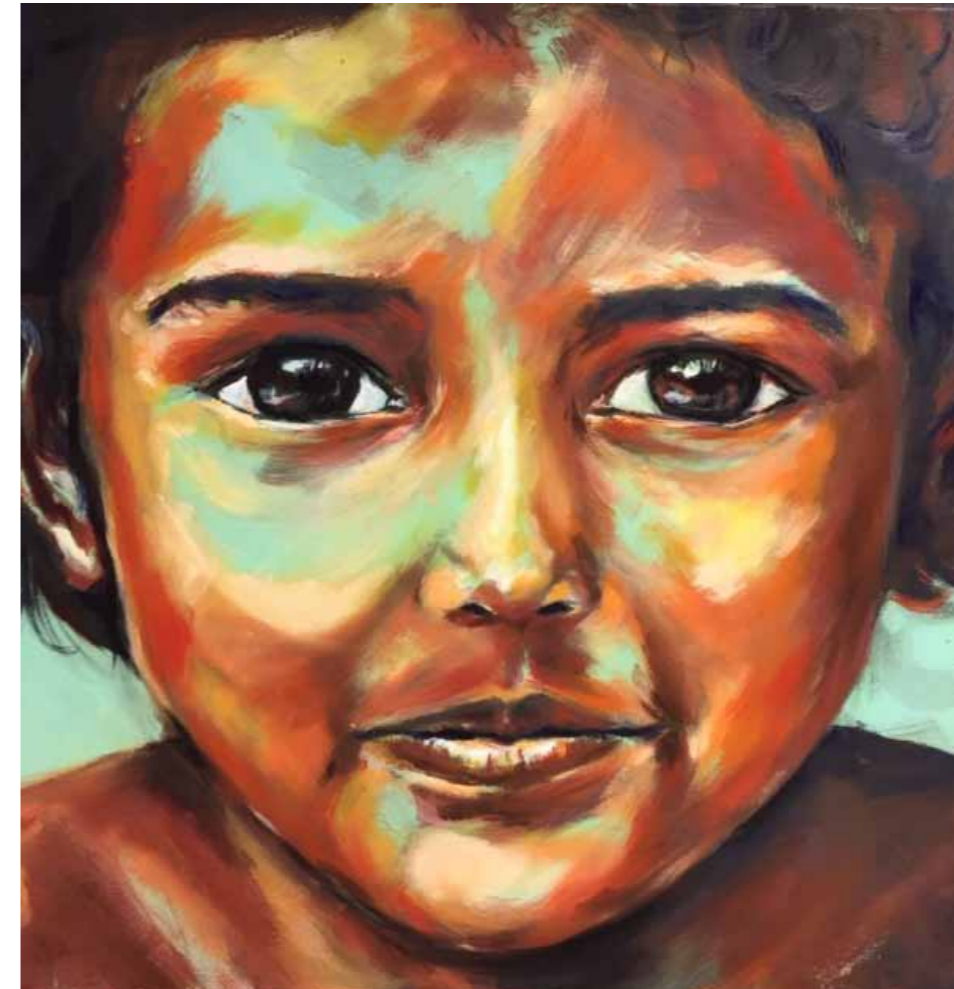
Dus lekker doorgaan op de dinsdagavonden?

Dat ben ik wel van plan. Heerlijk om die avonden ontspanning te vinden door me uit te kunnen leven op het doek. Ik word er gewoon blij van om de mens en zijn emotie op het doek te kunnen vangen. Vandaar dat ik de titel van het boek van Phil Bosmans zo mooi vind.

Gaan we nog wat van je zien?

Leuk dat je dat vraagt. Ik ben gevraagd om te komen exposeren in het restaurant Eet-Lokaal in Zevenaar. Op 14 april is de opening. Hartstikke spannend en leuk!

Wil je meer zien van de werken van Margriet?
Facebook-pagina: [Margriet Boonstra Art](#)

Niet op zichzelf maar onderdeel van een schilderkundige traditie

Lux Buurman werd in 1948 in Voorburg geboren. Ze groeit op in een gezin waar het leven draait om literatuur en muziek en haar moeder liet haar al vroeg kennis maken met de mythologie. Een

thema dat in haar latere werk nog regelmatig terug komt. De eerste jaren van haar leven woont ze op een woonboot aan de Haringkade in Scheveningen. Op de "buurboot" woonde een schilderes waar Lux regelmatig model zat. Daar rook ze voor het eerst de zo speciale geur van olieverf en daar is richting gegeven aan de manier waarop zij later het schildersvak zou gaan uitoefenen.

Lux volgt haar opleiding aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten en de Vrije Academie in Den Haag. Echter, de voor haar zo wezenlijke klassieke technieken van de schilderkunst, leerde zij er niet. Haar zoektocht naar kennis hierover bracht haar in 1974 bij de schilder Ab van Overdam, tegenwoordig haar echtgenoot. Op het atelier van Van Overdam, werd zij ingewijd in de geheimen van de schilderkunst, de traditionele technieken van de oude receptuur voor bindmiddelen. En nog steeds delen zij hun passie voor de oude technieken en experimenteren zij hiermee. Opdat de kennis over dit onderwerp niet verloren gaat en het inzicht in het werk en de werken van de Oude Meesters groeit. Het werk van het Wassenaarse kunstenaarschap heeft veel

met elkaar te maken, zij zijn al schilderend elkaars sparring partner en houden elkaar scherp- toch is het werk van Lux zeer individueel.

Lux schildert bij voorkeur met olieverf op paneel of linnen, afhankelijk van het formaat. De bewerkelijke techniek, waarbij zij laag over laag schildert, betekent wel dat zij op jaarbasis slechts een beperkt aantal schilderijen kan vervaardigen. Een van haar andere specialiteiten is het schilderen op marmer. Ze heeft deze oude schilderstechniek nieuwe leven ingeblazen.

Haar onderwerpen zijn stillevens, trompe l'oeils en portretten. Het laatste bijna uitsluitend in opdracht. De onderwerpen die zij schildert, vindt zij vooral dichtbij huis. Lux houdt haar wereld klein. Maar door rangschikking en lichtval ontstaan er verhalende stillevens die een verrassende kijk geven op dagelijkse zaken. In haar werk zijn vaak tekst- of beeldcitaten te vinden die verwijzen naar het verleden. Van Rembrandt, Vuillard, Dürer en Contable tot aan de onbekende Grote Meesters uit de Griekse Oudheid. Zij geven aan dat het werk van Lux Buurman niet op zichzelf staat maar onderdeel is van een schilderkundige traditie waarin ambachtelijk vakmanschap gekoppeld wordt aan het vermogen het alledaagse contemplatief te beschouwen.

Lux heeft een bijzonder uitgebreid en toegankelijk boek geschreven over de klassieke technieken. www.schilderboek.nl

Eduard F.R. Frieser

'Schilderkunst is literatuur voor veel mensen die niet willen lezen maar willen zien'

Eduard F.R. Frieser is afgestudeerd aan de Academie voor beeldende kunsten Vredeman de Vries te Leeuwarden en de Hogeschool voor de kunsten Utrecht.

De onderwerpen die hij schildert zijn vooral portretten, landschappen, stilleven en magisch realisme. Daarnaast geeft hij les en doet werk in opdracht voor particulieren en bedrijven. Zijn werk kenmerkt zich door de ambachtelijke manier van schilderen dat bestaat uit het steeds weer opnieuw aanbrengen van verschillende laagjes transparante verf op de reeds aanwezige kleur. Op deze wijze ontstaat er een schilderij met diepe verzadigde kleuren. Toch geeft hij zichzelf

de ruimte spontaan hier en daar wijzigingen in de compositie aan te brengen.

De opdrachten bestaan vaak uit het maken van portretten in olieverf of potlood, wandschilderingen voor bedrijven.

In zijn werk gaat het om schilderkunstige elementen als vorm, licht, kleur en compositie. Directe en indirecte verwijzingen naar het magisch realisme zijn mij niet vreemd.

Schilderkunst is literatuur voor veel mensen die niet willen lezen maar iets tastbaars willen zien waarbij ze een bepaalde emotie kunnen voelen.

Meer info: [klik hier](#)

Bizarre beelden

Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

Ellen Faber

Als beeldend kunstenaar heb ik jarenlang ruimtelijke beelden in hout en brons gemaakt. Deze waren geometrisch abstract. Nu maak ik papercuts waarbij ik uit papier figuren en woorden snijd.

Voor meer informatie: [klik hier](#)

Of:

<https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/e-faber>

Db Waterman

Ik herinnerde me dat ik als jong meisje, graag foto's knipte uit tijdschriften om mijn schoolagenda's, boeken en zelfs mijn slaapkamer deur te beplakken. Voeg daarbij de fascinatie die ik altijd heb gehad voor muren vol met oude affiches, afbladderende verf, scrappy billboards en verweerde verf. Geheel onbedoeld vond ik een nieuwe manier van werken, waarin ik me plezierig en comfortabel thuis voel. Wat begon als het kopiëren van oude muren met versleten posters is uitgegroeid tot een groot aantal series met nieuwe visuele verhalen. Niet gewoon eclecticisme, maar het samenbrengen van veel schijnbaar onsamenhangende verhaallijnen tot een geheel nieuw verhaal, mijn eigen persoonlijke verhaal. Aanvankelijk ontbrak het aan een ding dat erg belangrijk is voor mij; de transparantie die normaliter alleen mogelijk is met het gebruik van aquarel. De meedogenloze gelaagdheid van transparante aquarellen is een uitdaging die ik niet zou willen missen en na veel vallen en opstaan ben ik er eindelijk in geslaagd de collages zo transparant te maken als een aquarel. Elke laag papier, olie, acryl, potlood, krijt, balpen, waterverf, inkt, houtskool en alles wat ik gebruik, blijft zichtbaar in het kunstwerk.

Voor meer informatie: [klik hier](#)

Of:

[onlinekunstenaars.nl/overzicht/anneke-wessels](https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/anneke-wessels)

Marjan de Jonge

*Diverse opleidingen en masterclasses gedaan. Begonnen in het bedrijfsleven en gestopt in de psychiatrie als activiteitentherapeut. Zit nu in het 5e jaar/2e jaar master van de kunstacademie
Geeft nu zelf schilderles*

Voor meer informatie: [klik hier](#)

Of:

<https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/marjan-de-jonge>

Ineke Brouwers

Mijn werk is een beeldende vervlechting van Voor mij vormt schilderen een rode draad in mijn leven. Als kind met mijn vader naar de zondagsschool in Essen, België voor tekenlessen. Na de middelbare school zag ik geen toekomst na de kunstacademie, als docent, dus daarom een studie radiodiagnostiek. Na en tijdens jaren van werken en kinderen opvoeden ben ik weer gaan schilderen. Les van Toon Widlak, beeldend kunstenaar in Haaren N.Br. en bij Stijn Molenkamp in Rosmalen, lid van Het Bossche Palet, twee jaar les in gouaches en collages aan het "Duvelhok", Centrum voor Beeldende Kunsten in Tilburg. Daarna 5 jaar basisopleiding en 3 jaar specialisatie op de Academie voor Schone Kunsten in Arendonk, België.

Voor meer informatie: [klik hier](#)

Of:

<https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/ineke-brouwers>

Al 2.600 keer
gedownload!

Gratis!

te downloaden in de App Store
de kunst-App:
onlinekunstenaars

met meer dan 4.500 kunstwerken

Pixel Creation heeft de
website voor **Online
Kunstenaars** gebouwd!

**Full-service internet-
bureau voor webdesign
& website ontwikkeling**

Op de juiste manier online zichtbaar!

Website laten bouwen?

PIXEL
CREATION

Webdesignbureau Arnhem
www.pixelcreation.nl